

પ્રેમમાં થોડી ઘણી રકઝક હશે,
ભીતરે ચાહત પછી અઢળક હશે.

શી નજાકત પ્રેમમાં દીઠી અને,
ફૂલનો એ ત્યારથી ચાહક હશે.

આમ તો એ જાત છે શાયર તણી,
પ્રેમ સંવેદન થયા બેશક હશે.

એકદા બસ નામ લીધું પ્રેમથી,
તે પછી હૈયું થયું ધક-ધક હશે.

સાવ એ બારીક ક્ષણો છે પ્રેમની,
શી મુલાયમતા ભરી એ તક હશે.

કર ખુદાની બંદગી રમઝાનમાં,
રૂહ થશે પાકીઝગી રમઝાનમાં.

લ્યો નમાઝીમય વળી ધડકન બને,
રોશનીમય જિંદગી રમઝાનમાં.

જો પઢો કુરાન તમે તન્મય બની,
આયતોથી તાજગી રમઝાનમાં.

રાખજો રોઝા સદા આ માસમાં,
હો રૂહાની સાદગી રમઝાનમાં.

સૌ ગુનાહો માફ કરશે એ સખી,
બસ ખુદાની બંદગી રમઝાનમાં.

ફર્ઝ રોઝા તો થયા સન બે મહીં,
છે અઝાની દિલ્લગી રમઝાનમાં.

શેર 'ચાતક' રૂહ થકી જો નીકળે,
તો ખરી દીવાનગી રમઝાનમાં.

મોક્ષને પામતાં પહેલાં શું પામવું?
ધર્મ છે, અર્થ છે, કામ છે જાણવું.

ગેય ગીતા, વળી નામ વિષ્ણુ તણાં,
કર્મ, ભક્તિ તથા જ્ઞાનનું સ્થાપવું.

છે અહીં તત્ત્વને જાણતા સદ્ગુણો,
સત્ત્વ છે, કે રજસ કે તમસ ધારવું.

એમ એ પામતાં તો સમય જાય કેં,
આદિ કે મધ્ય કે અંતથી કાંતવું.

હસ્તમાં પદ્મ ધારણ કર્યું જેમણે,
શંખ છે, ચક્ર છે ને ગદા શોભવું.

છે ત્રણે સાથમાં, સાથમાં જે રહે,
મન, વચન, કર્મથી મોક્ષને પામવું.

એમ 'ચાતક' તને જો તરસ હોય તો,
મેઘ છે, વીજ છે, જળ વરસતું નવું.

ટેરવાંનો સ્પર્શ જો નોખો થયો,
લે પ્રણયનો સાવ ભુક્કો થયો.

રણ તરસતું ટળવળે છે જળ વિના,
પ્યાસનાં શમણાં તણો તુક્કો થયો.

વાદળી તો આખરે વરસી નહીં,
તોય જળ ધારણ તણો ધોખો થયો.

એમ સાગર હો છલકતો છો ભલે,
આચમન જાણે પછી ખોબો થયો.

એટલે 'ચાતક' તરસ તડપાવતી,
ઝાંઝવા તો જળ તણો ફોટો થયો.

કટારી કાળજે વાગી તમારી યાદ આવે છે,
રહું છું રાતભર જાગી તમારી યાદ આવે છે.

દિવસ તસવીર જોઉં રાતભર આવો તમે સ્વપ્ને,
મને લગની જ છે લાગી તમારી યાદ આવે છે.

કદી શું ફૂલ ને ફોરમ જુદાં હો એકબીજાથી,
ચકોરે ચાંદની માગી તમારી યાદ આવે છે.

કદી સરખામણી થાયે તમારા સમ કહી દઉં છું,
કિશન રાધા જ અનુરાગી તમારી યાદ આવે છે.

ઉખાડી ચાંચ ને રાખી પીવા વરસાદને ‘ચાતક’
મિટાવો પ્યાસ છે લાગી તમારી યાદ આવે છે.

અંશ એનો તો બધાંમાં એ જ છે,
ના દિશે તોયે, બધામાં છે જ છે.

ક્યાં કહું છું, પણ ચહું છે હરપળે,
એ જ ઈશ્વર કે ખુદા સાથે જ છે.

એ જ આત્મા, એ જ એનું નૂર છે,
થાય ઝળહળ, દિવ્ય જેનું તેજ છે.

બેસ લે તું બે ઘડી દરબારમાં,
જિંદગી જાણે ફૂલોની સેજ છે.

આ ગઝલ પરિસર ભલે રણ હોય પણ,
તોય કુંપળ ફૂટશે, જ્યાં ભેજ છે.

પ્રેમમાં તો આપવાનું હોય છે,
ક્યાં કશુંયે માંગવાનું હોય છે.
એટલા જે વેગથી પાછો ફરે,
આ દડાને પામવાનું હોય છે.
રાત કે'શો જો દિવસને, રાત છે,
જે કહેશો તે મજાનું હોય છે.
રાતભર સપને તમે આવ્યા હતા,
'ને પછી તો જાગવાનું હોય છે.
કાશ! 'ચાતક' પ્રેમને સમજી શકે!
પ્રેમ-દરિયે ડૂબવાનું હોય છે.

અહો! ટહુકા ભરી આવી છલક મોસમ,
પિયા! આવી હવે તો ગુડલક મોસમ.
વળાવો પાનખરને પાદરે ઝટપટ
હવે રંગોભરી માણો ઝલક મોસમ.
ન વગડામાં, ન વસ્તીમાં, ગઈ ક્યાં છે?
ગઝલના શેરમાં એ તો ફલક મોસમ.
પછી ના એમ કે'શો કે ન માણી રે!
અરે! વૃક્ષ બધાંમાં હલક મોસમ.
તમારે સ્વર્ગ જોવું છે, અહીં આવો
જુઓ ફૂલો તણો આખો મલક મોસમ.
સતત આંખો નીરખતી, થાકતી કેમે?
હવે 'ચાતક' ભરી લો, નિષ્પલક મોસમ.

શું કહું આગળ પ્રિયે!
કે લખું કાગળ પ્રિયે!
'ને અમાવાસ્યા હતી
થૈ પૂનમ ઝળહળ પ્રિયે!
ફૂલ જોતું રાહ જે
વ્હાલની ઝાકળ પ્રિયે!
છે બધે વેરાન પણ
લે થયું ખળખળ પ્રિયે!
છે તરસ 'ચાતક' તને
તું બની વાદળ પ્રિયે!

પદચિહ્ન એના પવન પર ઓળખી શકો?
હસ્તાક્ષર છે હર સુમન પર ઓળખી શકો?
છાંટો પડે વરસાદનો, રોમાંચ થાય છે!
શ્રીફળ વધેરાયાં ગગન પર ઓળખી શકો?
ના ક્યાંય એનું નામ છે, તકતી નથી ભલે
શર-કલમ થયાં જે વતન પર ઓળખી શકો?
એ રેત પર લખ્યાં કરે છે નામ, ક્યાં રહે?
આ તો જુદાઈ છે, મિલન પર ઓળખી શકો?
ક્યાં જળ હશે? મૃગજળ હશે? અંજળ હશે? કહો,
'ચાતક' તરસ એના નયન પર ઓળખી શકો?

પુષ્પો મહીં ભ્રમર છે વિહારી
વૃક્ષો, લતાએ શબનમ પ્રસારી,
આવી વસંતે ઋતુ શમ્બરારી
આવો, પધારો ગિરિરાજધારી.

કેવી મનોહર છબી છે તમારી
જાણે હૃદયકુંજ મહીં મુરારી,
વેણું વહાવે મધુરા સૂરોમાં
રાધા પુકારે ગિરિરાજધારી.

શાને તમે કુંજ ગલી વિસારી
છોને કહે સૌ વ્રજના વિહારી,
ગોકુળ, મથુરાનગરી મજાની
ભૂલી ગયા છો ગિરિરાજધારી.

‘ચાતક’ રૂઢિયે બિરાજો સદાયે
પાછા પધારો ગિરિરાજધારી.

તું ભાર લૈ શાને ફરે, ઠાકર કરે ઈ ઠીક છે,
સંસાર છે ચાલ્યા કરે, ઠાકર કરે ઈ ઠીક છે.

અટકળ બધી છે ગાંઠ વાળી રાખજે ના તું કદી,
ને સત્ય બીજું પણ ઠરે, ઠાકર કરે ઈ ઠીક છે.

લે કેંક ક્ષણો મેં તને હેં જિંદગી ચાહી હશે,
છે, આયખું તો એ સરે, ઠાકર કરે ઈ ઠીક છે.

તડકા અને છાંયા બધું આવ્યા કરે આ માર્ગમાં,
શાની બધી ચિંતા કરે, ઠાકર કરે ઈ ઠીક છે.

ખાધી હશે કેં ઠોકરો, રસ્તો મુસાફરને કહે,
રસ્તો પછી મંઝિલ ધરે, ઠાકર કરે ઈ ઠીક છે.

જો હોય પ્રગટાવ્યો તમે દીપક કદી શ્રદ્ધા તણો,
એ જ્યોતમાં દિવેલ ભરે, ઠાકર કરે ઈ ઠીક છે.

શબરીસમી પ્રતીક્ષા હશે તો રામદ્વારે આવશે,
તો મોક્ષને જીવ આ વરે, ઠાકર કરે ઈ ઠીક છે.

થોરને જો રણ મળે તો શું થયું?
એક ભીની ક્ષણ મળે તો શું થયું?
માત્ર તારી યાદ દિલમાં સાચવી,
તું નહીં, સ્મરણ મળે તો શું થયું?
આજ પથ્થર સમ દીસે છે માનવી,
રામનું રજકણ મળે તો શું થયું?
ઓળખી શક્યા નહીં, અમૃત હતું!
ઝેરનું મારણ મળે તો શું થયું?
આ ગઝલ શાશ્વત્ બને શબ્દો થકી,
કાફિયા સમજણ મળે તો શું થયું?